

ד:

שבעת ימים פרק ראשון יומא

מסורת הש"ס

עין משפט
נר מצוהה א סמך לאין ט מלא
סימן קטן:

תורה אור השלם

1. עברו את י' בראת
וגילו בראתה:תחלים ב יא
2. וישכן כבוד י' על דר
סיני ויבסודו הענין שש
ימים ויקרא אל משהביום השביעי מתוך
הענין: שמוח כד טו3. ובבא משה אל אהל
מועד לדבר אהו וישמעאת הקול מדבר אליו
מל הכפרת אשר עלארץ העדח מבין שני
הקדשים וידבר אליו:במדר 1 פט
4. ולא יכל משה לבואאל אהל מועד י' שכן
עליו הענין וכבוד י' מלא

את העושק:

5. ויבא משה בתוך הענין
ויעל אל הקדש וידבר משהביום השביעי יום
הארכים לילה:שמות כד יח
6. ויבא בני ישראל
בתוך הים כיבשה והמיםלדם תמה מימינם
ומשנאלם:שמות יד כב
7. ויקרא אל משה
וידבר י' אליו מאהלמועד לאמר:
ויקרא א א

גליון הש"ס

רש"י ד"ה קול לו ב'י
לפסוק שאליו: עיןמשנת הר"ם אלפאר
סימן נ"ג:

(א) כרית ל' (ב) שבת פ"ט:
ע"ש הגיר' בתקום תורה
עשרת הדברות מענין כח:
ע"ש ותמלא הגיר' כמו
שהיה בל' רש"י (ג) רש"י
מ"ו (ד) רש"י (ה) (תענית
טו.) (ו) (שאלות איתא
מנפ"א.) (ז) (לעיל ב:).

הגרות הב"ה

(א) כ' מלך דאמר בשעה
בשעה ניתנה ובשעה עלה
דמיון ויקרא. ר"ב פ"י
ובשעה עלה ימים שאלח
עשרת הדברות עליו כיום
השביעי דהוא י"ג לחדש
דמיון ויקרא סי' ולמד'
מ' בשעה ניתנה ובשעה
עלה דמיון ו' לחש וזה
שעה לקבל הלוחות וזהה
מ' יום שפי' רש"י לכן
מ"ד ה"ל: (ב) שם וזו
נעית איתא דהא וזה
באהל מועד ולא קשאי
מ' רמי קראי אהרדי
קמאי: (ג) רש"י ד"ה
ויבסודו סי' וקדשמו וזה
לך העד נעם וזהו לך
נמח: (ד) שם ד"ה למח
מ' מלך פרישה לשלח
הנמח למחנה שביה של
היה פרישה ו' אלא
למשל לבדו בשעה
ימים הללו מ"ל: (ה) שם
ד"ה לאיים סי' דפרישה
למשה הואי ולהגליל:
(ו) שם ד"ה ר"ה: סי'
יום השביעי הכתובים
באן אחר עשרת הדברות
היו גליל: (ז) שם ד"ה
בשאלה וכו' מ' יום היו
ולא יומר ובשלכו ב"י:
(ח) שם בא"ד נמח שהיו
מ' שלמים:

תוס' ישנים

הא איתא לך ליה עין
משנה: כיון דלא בא אלא
לשפוט) את ההר כשכל
מתן תורה ואפי' שעד
שלא הוקם המשכן היתה
שביה מלוי לא היה כל
ק' עין כד כמו תורה אלא
ימים דלמי מתן תורה אלא
א' אמרי דויבסודו הענין
למשה אם כן משתמח לא
היו לו הענין כל ארבעים
יום:

(א) (מ"ד ל' נכסח).

ויבסודו הענין לה' ולא למשה שהרי כל אותן ששת ימים עלה וירד
בהשכמה לומר להם אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים (שמות יט)
וישכ משה את דברי העם אל ה' ולמחר נאמר לו לך אל העם
וקדשם ולמחר (י) לך רד העד נעם: ולא בא הכסוב. לומר ויקרא
אל משה לבדו אלא לחלק לו כבוד:
למחך אכילה וספיה. ר' נתן סבר
לה כ' יומי הגלילי דפרישה למשה
הואי אך לא ללמוד מכאן (י) לשלח
הנמח למחנה שביה פרישה שלח
היה פרישה זו אלא שנשבע ימים
הללו נמחקה אכילה שנבעים
להיות כמלאכי השרת אבל בעלמא
לא נענין מירוק: לאיים עליו:
הוא נמי סבר לה כ' יומי הגלילי
דפרישה למשה (י) ולהגלילי מבני
אדם שחמול עליו איתא בהיותו
לבדו ימים לבדו ליכנס למחנה
שביה בלוימה: נמחש גילה. מתן
תורה של לוחות דמיון (תהלים יט)
פקודי ה' ישרים משמחי לב: במאי
קא מיפלגי. מה ראייה מביאין
לדבריהן: נישנס סורה. עשרת
הדברות ומקראי ילפי טעמיהו מל'
קמא ורבי יומי נמסכת שבת פרק
רבי עקיבא: מ"ד בשעה כו'. כדי
נכסא הכא ופירוש היה בספרים כי
היכי דלא תיקשי לך לקמן היאך שלמו
ארבעים ב"י נמחש שנשכחו הלוחות:
בשעה עלה. קבל הלוחות וזהה
מ' יום: ר' יומי הגלילי סבר לה
כסא קמא. הלך על כרחך ששה
ימים ויום השביעי (י) על כרחך
אחר עשרת הדברות היו ופירש משה
ששה ימים ובשביעי נכנס לקבל
הלוחות: ור"ע סבר לה כרבי יומי:
הלך שביעי זה ו' לחודש היה:
כשלמא לר"ע. דאמר לא היו פרישה
התם מ' יום (י) הוא ולא יומר ושלמו
ב"י נמחש כ"ד צביון שהרי ו'
ימים עברו ממנו ובשביעי עלה וכמה
שנכנס בתוך השביעי כשעלה נעסב
לירד בתוך ב"י נמחש (י) שהוא מ'
שלימין: קול לו קול אליו. וישמע
את הקול מדבר אליו (נמכדנר ז)
לו היה יכול לומר וכתב מדבר אליו
ללמדך שאליו לבדו היה נמשך הקול
באהל מועד. משתקם המשכן ונדבר
עמו מעל הכפורת לא היה הקול
נשמע לישראל דהאי קרא דוישמע את
הקול באהל מועד כתיב רישיה
דקרא ובגא משה אל אהל מועד
וגו': שהוא ככל יאמר כו'. תלמוד
לומר לאמר לא אמור הדברים
אלא אם כן נתן לו רשות:
מכלל דפרישו וכו'. מהדר לעיל
מדאמר ליה רש לקיש לר' יוחנן
א' מה מלואים כל הכתוב בהן
וכו' ואזי ליה מכלל דפרישו כו':
וספסיים. פלוגתא דרבי יוחנן ורבי
כל הכתוב בהן מעכב בהן:
דבר

במקום גילה. כדמיון עזו ומדוה במקומו (ד"ה א טו):
ורבי עקיבא סבר דה כר' יומי. נללו הכי לרין
לסבור כר' יומי כיון דס"ל בשבת פרק אמר רבי עקיבא (דף סו.)
חמש עונות ומוחם הכס דעל כרחך סבר כר' יומי:

ויבסודו הענין לה' ויקרא אל משה [משה]
וכל ישראל עומדין ולא בא הכתוב אלא
לחלק כבוד למשה רבי נתן אומר לא בא
הכתוב אלא למחך אכילה ושתיה שבמעי
לשומו כמלאכי השרת ר' מתיא בן חרש
אומר לא בא הכתוב אלא לאיים עליו כדי
שתהא תורה ניתנת באימה ברתת ובזיע
שנאמר ויעברו את ה' ביראה וגילו ברעדה
מאי וגילו ברעדה אמר רב אדא בר מתנה
אמר רב במקום גילה שם תהא ערדה במאי
קא מיפלגי רבי יומי הגלילי ור"ע בפלוגתא
דהני תנאי דתניא בששה בחדש ניתנה
תורה לישראל רבי יומי אומר בשבעה בו (ב) מאן דאמר בששה בששה
ניתנה ובשבעה עלה (דכתיב ויקרא אל משה ביום השביעי) מאן דאמר
בשבעה בשבעה ניתנה ובשבעה עלה (דכתיב ויקרא אל משה ביום
השביעי) רבי יומי הגלילי סבר לה כתנא קמא דאמר בששה בחדש ניתנה
תורה הלכך זה היה מעשה אחר עשרת הדברות וישכון כבוד ה' על
הר סיני ויבסודו הענין ששית ימים למשה ויקרא אל משה ביום השביעי
לקבולי שאר תורה דאי סלקא דעתך וישכון כבוד ה' מר"ח ויבסודו הענין
לה' ויקרא אל משה ביום השביעי לקבולי עשרת הדברות והו' קבילו להו'
מששה והא אסתלק ענין מששה ורבי עקיבא סבר לה כרבי יומי דאמר
בשבעה בחדש ניתנה תורה לישראל בשלמא לר' עקיבא היינו דמשכחת
לה ב' בשבעה עשר בתמוז נשתברו הלוחות עשרין וארבעה דסיון ושיחסר
דתמוז מלו להו ארבעין יומין דהוה בהו ובשכסר בתמוז נחית ואחא ותברניהו
ללוחות אלא לר' יומי הגלילי דאמר ששה דפרישה וארבעין דהו עד עשרין
ותלת בתמוז לא אתבור לוחות אמר לך ר' יומי הגלילי ארבעין דהו
בהדי ששה דפרישה אמר מר ויקרא אל משה משה וכל ישראל עומדין
מסייע ליה לר"א דאמר רבי אלעזר ויקרא אל משה משה וכל ישראל עומדין
ולא בא הכתוב אלא לחלק לו כבוד למשה מתיבי קול לו יקול אליו משה
שמע וכל ישראל לא שמעו לא קשיא לה בסיון הא באהל מועד ואי בעית
אימא (ו) לא קשיא הא בקריאה הא בדבור ר' זריקא רמי קראי קמיה דר' אלעזר
ואמרי לה אמר ר' זריקא ר' אלעזר רמי כתיב 'ולא יכול משה לבא אל אהל
מועד כי שכן עליו הענין וכתיב 'ויבא משה בתוך הענין מלמד שתפסו הקדוש
ברוך הוא למשה והביאו בענין דבי ר' ישמעאל תנא נאמר כאן בתוך ונאמר
להלן בתוך 'ויבאו בני ישראל בתוך הים מה להלן שביל דכתיב 'והמים
להם חומה אף כאן שביל: 'ויקרא אל משה וידבר למו הקדים קריאה לדיבור
לימדה תורה דרך ארץ שלא יאמר אדם דבר לחבירו אלא א"כ קורחו מסייע
ליה לרבי חנינא דאמר רבי חנינא לא יאמר אדם דבר לחבירו אלא אם כן
קורחו לאמר אמר ר' (מוסיא בר בריה דרבי מסיא משמיה דר' מוסיא) רבה
"מניין לאומר דבר לחבירו שהוא בבל יאמר עד שיאמר לו לך אמור שנאמר
'וידבר ה' אליו מאהל מועד לאמר מכלל דתרווייהו סבירא להו מלואים כל
הכתוב בהן מעכב בהן דאיתמר מלואים ר' יוחנן ורבי חנינא חד אמר כל
הכתוב בהן מעכב בהן וחד אמר דבר המעכב לדורות מעכב בהן שאין
מעכב לדורות אין מעכב בהן תסתיים דר' יוחנן הוא דאמר כל הכתוב בהן
מעכב בהן מדאמר ליה "ר' שמעון בן לקיש לר' יוחנן אי מה מלואים כל
הכתוב בהן מעכב בהן ולא קא מהדר ליה ולא מידי תסתיים מאי בינייהו
אמר

תורה לישראל רבי יומי אומר בשבעה בו (ב) מאן דאמר בששה בששה
ניתנה ובשבעה עלה (דכתיב ויקרא אל משה ביום השביעי) מאן דאמר
בשבעה בשבעה ניתנה ובשבעה עלה (דכתיב ויקרא אל משה ביום
השביעי) רבי יומי הגלילי סבר לה כתנא קמא דאמר בששה בחדש ניתנה
תורה הלכך זה היה מעשה אחר עשרת הדברות וישכון כבוד ה' על
הר סיני ויבסודו הענין ששית ימים למשה ויקרא אל משה ביום השביעי
לקבולי שאר תורה דאי סלקא דעתך וישכון כבוד ה' מר"ח ויבסודו הענין
לה' ויקרא אל משה ביום השביעי לקבולי עשרת הדברות והו' קבילו להו'
מששה והא אסתלק ענין מששה ורבי עקיבא סבר לה כרבי יומי דאמר
בשבעה בחדש ניתנה תורה לישראל בשלמא לר' עקיבא היינו דמשכחת
לה ב' בשבעה עשר בתמוז נשתברו הלוחות עשרין וארבעה דסיון ושיחסר
דתמוז מלו להו ארבעין יומין דהוה בהו ובשכסר בתמוז נחית ואחא ותברניהו
ללוחות אלא לר' יומי הגלילי דאמר ששה דפרישה וארבעין דהו עד עשרין
ותלת בתמוז לא אתבור לוחות אמר לך ר' יומי הגלילי ארבעין דהו
בהדי ששה דפרישה אמר מר ויקרא אל משה משה וכל ישראל עומדין
מסייע ליה לר"א דאמר רבי אלעזר ויקרא אל משה משה וכל ישראל עומדין
ולא בא הכתוב אלא לחלק לו כבוד למשה מתיבי קול לו יקול אליו משה
שמע וכל ישראל לא שמעו לא קשיא לה בסיון הא באהל מועד ואי בעית
אימא (ו) לא קשיא הא בקריאה הא בדבור ר' זריקא רמי קראי קמיה דר' אלעזר
ואמרי לה אמר ר' זריקא ר' אלעזר רמי כתיב 'ולא יכול משה לבא אל אהל
מועד כי שכן עליו הענין וכתיב 'ויבא משה בתוך הענין מלמד שתפסו הקדוש
ברוך הוא למשה והביאו בענין דבי ר' ישמעאל תנא נאמר כאן בתוך ונאמר
להלן בתוך 'ויבאו בני ישראל בתוך הים מה להלן שביל דכתיב 'והמים
להם חומה אף כאן שביל: 'ויקרא אל משה וידבר למו הקדים קריאה לדיבור
לימדה תורה דרך ארץ שלא יאמר אדם דבר לחבירו אלא א"כ קורחו מסייע
ליה לרבי חנינא דאמר רבי חנינא לא יאמר אדם דבר לחבירו אלא אם כן
קורחו לאמר אמר ר' (מוסיא בר בריה דרבי מסיא משמיה דר' מוסיא) רבה
"מניין לאומר דבר לחבירו שהוא בבל יאמר עד שיאמר לו לך אמור שנאמר
'וידבר ה' אליו מאהל מועד לאמר מכלל דתרווייהו סבירא להו מלואים כל
הכתוב בהן מעכב בהן דאיתמר מלואים ר' יוחנן ורבי חנינא חד אמר כל
הכתוב בהן מעכב בהן וחד אמר דבר המעכב לדורות מעכב בהן שאין
מעכב לדורות אין מעכב בהן תסתיים דר' יוחנן הוא דאמר כל הכתוב בהן
מעכב בהן מדאמר ליה "ר' שמעון בן לקיש לר' יוחנן אי מה מלואים כל
הכתוב בהן מעכב בהן ולא קא מהדר ליה ולא מידי תסתיים מאי בינייהו
אמר

חנינא דפליגי כהא מילתא בעלמא תסתיים מהכא דרבי יוחנן הוא דאמר

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones